

ΝΙΚΟΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ

Η πόλη
των αγίων

ΠΟΛΕΜΙΚΟ ΘΡΙΑΣ

Η ΠΟΛΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

Σειρά: Ιστορικό Μυθιστόρημα / Θρίλερ
Τίτλος πρωτοτύπου: Η πόλη των Αγίων
Συγγραφέας: Νίκος Κυριαζής
Επιμέλεια: Νεφέλη Χαραλαμπάκου
Σελιδοποίηση: Αλίκη Τριανταφυλλίδου
Προσαρμογή εξωφύλλου: Έλενα Ματθαίου
Θεώρηση Δοκιμίων: Εύη Ζωγράφου

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιληπτική, ή η απόδοση κατά παράφραση ή διασκευή του περιεχομένου του βιβλίου με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογράφησης ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη. Νόμος 2121/1993 και κανόνες του Διεθνούς Δικαίου που ισχύουν στην Ελλάδα.

Copyright © 2017 Νίκος Κυριαζής & ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΩΚΕΑΝΟΣ
Σόλωνος 136, 106 77, Αθήνα
Τηλ.: 210 3829339, 210 3803925, Φαξ: 2103829659
e-mail: info@oceanosbooks.gr
www.oceanosbooks.gr
ISBN 978-618-5284-16-9

ΝΙΚΟΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ

Η Πόλη των Αγίων

*Μία ιστορία του Άντριου Μποντ
στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο*

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1	
Σαντιγύ στη Γραβιέρα	9
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2	
Αναμονή και γνωριμίες	67
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3	
Και εσύ Βρούτε;	125
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4	
Διακοπές στο Άντσιο και μία βόλτα με τορπιλάκατο	171
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5	
Αναζητώντας τον Μουσολίνι	233
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6	
Τουρίστας στην Πομπηία και στην Ποσειδωνία	281
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7	
Η πτώση των αγγέλων	315
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8	
Αποχαιρετισμός σε μία τορπιλάκατο ..	379
Βιβλιογραφία	401

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Σαντιγύ στη Γραβιέρα

ΛΟΝΔΙΝΟ, 5 ΙΟΥΛΙΟΥ 1943

Στο γραφείο του ο Μποντ ενημερωνόταν διαβάζοντας έγγραφα, αναφορές, κοιτάζοντας φωτογραφίες και χάρτες.

Οι τύχες του πολέμου είχαν πια παντού αντιστραφεί υπέρ των συμμάχων. Η RAF ενέτεινε τους βομβαρδισμούς της Γερμανίας με αυξανόμενη ισχύ και η αμερικανική 8^η Αεροπορική Δύναμη άρχιζε τους δικούς της την ημέρα. Η μάχη του Ατλαντικού εναντίον των γερμανικών υποβρυχίων είχε κερδηθεί και οι συμμαχικές νηοπομπές έφταναν πια σχεδόν χωρίς απώλειες, φέρνοντας τα εφόδια του πολέμου, και όλο και περισσότερους Αμερικανούς στρατιώτες και αεροπόρους. Στο ρωσικό μέτωπο, οι Ρώσοι πε-

ρίμεναν την τελευταία γερμανική επίθεση στο Κουρόκ.

Στην Ασία, η 14^η Στρατιά του Σλιμ είχε αναχαιτίσει τους Ιάπωνες στα σύνορα της Ινδίας. Στη Νέα Γουϊνέα, οι σύμμαχοι προήλυναν στο βόρειο τμήμα του νησιού. Στα νησιά του Σολομώντος, πηδώντας σαν υπερφυσικός βάτραχος από νησί σε νησί, οι Αμερικανοί πλησίαζαν τη μεγάλη ιαπωνική βάση Ραμπάουλ στη Νέα Βρετανία.

Ήταν μία όμορφη καλοκαιρινή ημέρα, ηλιόλουστη, με ελάχιστα περαστικά σύννεφα.

Ένα ήρεμο Λονδίνο, πάντα με την πολεμική ατμόσφαιρα, τα δελτία σε πολλά είδη, πλημμυρισμένο από στολές κάθε σώματος και κάθε συμμαχικού ένθους, από άνδρες και γυναίκες των βοηθητικών σωμάτων, με λιγότερα ιδιωτικά αυτοκίνητα να κυκλοφορούν, αλλά αφάνταστα περισσότερα στρατιωτικά, χωρίς όμως πια τον συνεχή φόβο βομβαρδισμού. Η αποδυναμωμένη Λουφτβάφφε σπάνια έστελνε τη νύχτα

λίγα βομβαρδιστικά που οι βόμβες τους ήταν μόνο τσιμπήματα καρφίτσας. Την ημέρα, μόνο αν υπήρχε συννεφιά, λίγα Φόκε Βουλφ 190 έρχονταν σε τακτική “χτύπα και τρέξε”* να ρίξουν λίγες βόμβες, μόνο για να κρατούν σε επιφυλακή την αεράμυνα. Τόσο την ημέρα, όσο και τη νύχτα, τα εφοδιασμένα πια με ραντάρ βρετανικά καταδιωκτικά, κατέρριπταν όλο και περισσότερους εισβολείς.

Τόσο ωραίος καιρός.

Τόση μονοτονία τους δύο τελευταίους μήνες. Είχε αρχίσει να βαριέται.

Αναφορές, αναφορές, κι άλλες αναφορές. Διάβασμα και πάλι διάβασμα. Ενημέρωση και πληροφόρηση. Να συντάσσει ο ίδιος κάποια σημειώματα. Χαρτούρα. Και άλλη χαρτούρα. Ακόμη περισσότερη χαρτούρα, ικανή να τον πνίξει.

Αποφάσισε. Του χρειαζόταν αλλαγή περιβάλλοντος. Μία άδεια. Να αλλάξει εντυπώσεις,

* Hit and run.

να ξεχάσει για λίγο τις στοίβες των χαρτιών.

Συμπλήρωσε το σχετικό έντυπο της άδειας, το προώθησε στο γραφείο του C. Την επόμενη ημέρα ήδη, η γραμματέας του, του τηλεφώνησε.

– Η άδειά σου εγκρίθηκε Άντριου. Μόνο να μας ενημερώσεις πού θα σε βρούμε σε περίπτωση ανάγκης.

– Ευχαριστώ, της είπε. Δεν έρχεσαι μαζί μου; συνέχισε, με το ανώδυνο πλατωνικό φλερτ που είχαν αναπτύξει.

– Ωραία θα ήταν. Αλλά πώς να αφήσω τον αρχηγό; Δεν εμπιστεύομαι καμμιά αντικαταστάτρια... Ούτε εκείνος, πρόσθεσε με μια δόση υπερηφάνειας.

– Το τίμημα της αποτελεσματικότητας και της αφοσίωσης! της απάντησε. Κράτα το οχυρό ώσπου να γυρίσω!

Το απόγευμα έφαξε κάποιους οδηγούς, έκανε κάποια τηλεφωνήματα, και το άλλο πρωί ξεκινούσε οδηγώντας την Μπέντλεϋ του για το Μπράιτον.

ΜΠΡΑΪΤΟΝ, 8-15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1943

Ο Μποντ κατέβηκε στην παραλία.

Άφησε τα πράγματά του, μπήκε στο νερό, άρχισε να κολυμπά με άνεση. Τα νερά δεν ήταν βέβαια όπως της Νότιας Γαλλίας, γαλανά και σμαραγδένια που σου επέτρεπαν να διακρίνεις τον βυθό ακόμη και σε δέκα και πάνω γιάρδες βάθος. Όμως ήταν δροσερά και η ημέρα ηλιόλουστη, με την καλοκαιρία να συνεχίζεται.

Το Μπράιτον και οι παραλίες του δεν ήταν γεμάτες όπως πριν τον πόλεμο. Δεν ήταν όμως άδειες. Με τις τύχες του πολέμου να γυρνούν προς το μέρος τους, όλο και περισσότεροι Βρετανοί προσπαθούσαν να ξαναβρούν τις προπολεμικές τους συνήθειες, να απολαύσουν τις καλοκαιρινές τους διακοπές. Οικογένειες με μικρά παιδιά. Ζευγάρια συνταξιούχων. Παρέες νέων ανδρών και γυναικών. Και φυσικά, αδειούχοι από όλα τα σώματα των ενόπλων δυνάμεων. Από κάθε έθνος που πολεμούσε τον Άξο-

να. Αλλά ανάμεσά τους υπερτερούσαν οι Αμερικανοί, και αισθητά λιγότεροι, οι Καναδοί.

Βγήκε στην αμμουδιά.

Αισθανόταν φρέσκος και αναζωογονημένος. Αντί να σκουπιστεί, προτίμησε να κάνει λίγη γυμναστική. Μετά, συνέχισε σε μερικές πιο δύσκολες ασκήσεις, αποκρούσεις χτυπημάτων, χτυπήματα, πτώσεις τζούντο και ζιου-ζίτσου. Τον Ιούνιο είχε συμμετάσχει σε ασκήσεις δυο εβδομάδων με μία ομάδα SAS.*

Όταν τελείωσε, άκουσε παλαμάκια.

Κοίταξε.

Μία κοπέλα είχε απλώσει την πετσέτα της καμμιά δεκαριά γυάρδες από τη δική του, και καθισμένη πάνω της, τον παρακολουθούσε:

* SAS, Special Air Service, οι Ειδικές Δυνάμεις της Βρετανίας. Δημιουργήθηκαν το 1941 στη Β.Αφρική από τον David Sterling και απέκτησαν γρήγορα μυθική φήμη με τις ριφοκίνδυνες αποστολές τους στα μετόπισθεν του εχθρού, εναντίον αεροδρομίων, βάσεων ανεφοδιασμού κ.λπ., και μετά με επιδρομές στην κατεχόμενη Ευρώπη.

– Εκπαιδεύεσθε για τα SAS; τον ρώτησε κάπως ειρωνικά, χαμογελώντας.

– Όχι ακριβώς μισ, της απάντησε πάντα ετοιμόλογος. Είναι ο τρόπος μου να προσελκύω την προσοχή των κοριτσιών!

– Πρωτότυπος ομολογουμένως. Αλλά σίγουρα έχετε τη δική μου προσοχή. Τί ακριβώς κάνατε;

– Χτυπήματα, λαβές, πτώσεις τζούντο και ζιου-ζίτσου. Ιαπωνικές πολεμικές τέχνες. Δεν είναι πολύ διαδεδομένες εδώ. Είχα όμως έναν δάσκαλο στο κολέγιο που είχε πάει στην Ιαπωνία, και ήταν φανατικός. Πάντως, πολύ αποτελεσματικές για μάχη χωρίς όπλα.

Περνώντας στην αντεπίθεση, της πρότεινε:

– Θέλετε να σας δείξω;

Είδε τον μικρό δισταγμό της, ανάμεσα στην άρνηση και στην παρόρμηση να δεχθεί, να τολμήσει.

– Θα το κάνω σιγά, δεν θα σας πονέσω, την παρότρυνε.

Το κορίτσι σηκώθηκε, τον πλησίασε.

Ο Μποντ πρόλαβε να θαυμάσει το σώμα της. Ψηλά πόδια, σμιλευτές γάμπες, γυμνασμένοι μηροί, λεπτή μέση, επίπεδη κοιλιά και στομάχι, αρκετό στήθος που το πάνω μέρος του δεν καλυπτόταν από το ολόσωμο μαγιό. Δέρμα που είχε αρχίσει να χάνει το χρώμα του γάλακτος για να αποκτή ανταύγειες του σταριού κάτω από τον ήλιο, και ερχόταν σε αντίθεση με το μαύρο μαγιό.

– Τί να κάνω; τον ρώτησε.

– Υποθέστε ότι θέλετε να με χτυπήσετε με μαχαίρι. Έτσι, της έδειξε.

Το κορίτσι μιμήθηκε την κίνηση, σαν να κρατούσε μαχαίρι στο δεξί, κατεβάζοντάς το από ψηλά, με υποτιθέμενο στόχο τον λαιμό ή το στήθος του.

Ο Μποντ σήκωσε το αριστερό, βρίσκοντας το χέρι της πίσω από την παλάμη, μαλακά για να μην την πονέσει, διώχνοντας τον καρπό της προς τα έξω. Συνεχίζοντας την κίνηση, γράπω-

σε τον καρπό της στο αριστερό χέρι, έστριψε κυκλικά το σώμα, λύγισε βαθιά τα γόνατα κατεβάζοντας το κέντρο βάρους του, γυρίζοντάς της την πλάτη, πέρασε το δεξί του χέρι κάτω από το δεξί αιχμαλωτισμένο δικό της και ανασήκωσε τα γόνατα:

Το κορίτσι βρέθηκε στον αέρα, στιγμιαία πάνω στην πλάτη του, πριν με την ίδια στροφή την ρίξει στην άμμο, συγκρατώντας την και ακουμπώντας την ελαφρά στο έδαφος.

Άφησε μία φωνή έκπληξης και δήθεν τρόμου, καθώς έσκυβε πάνω της.

Το πρόσωπό του λίγες ίντσες από το δικό της, τα χείλη του από τα δικά της, μισάνοιχτα καθώς ανάσανε, λαχανιασμένα. Ήθελε να την φιλήσει, αλλά συγκρατήθηκε.

– Παραδίνομαι, του είπε, χαμογελώντας πάλι. Ήταν ξάφνιασμα!

Ο Μποντ την βοήθησε να ανασηκωθεί:

– Λέγεται υπόν σεούι νάγκε, μισ... της είπε.

– Αμάντα Κλάρκ, του συστήθηκε, τινάζο-

ντας με τα χέρια την άμμο από το μαγιό της. Κύριε...

– Μποντ. Υποπλοίαρχος Άντριου Νικόλας Μποντ, είπε και πήρε το χέρι που του πρότεινε.

– Μίντσιπιμαν* Κλαρκ, συνέχισε εκείνη. Είμαστε λοιπόν στην ίδια υπηρεσία.

Ο Μποντ χαμογέλασε εσωτερικά στο άκουσμα του βαθμού της. Το man (άνδρας) ήταν τελείως αταίριαστο για ένα τόσο ελκυστικό κορίτσι σαν την Αμάντα. Εκτός από το ωραίο κορμί, είχε και όμορφο πρόσωπο.

Ξανθά μαλλιά, ανακατεμένα σε μικρές μπουκλές που έπεφταν μετά τη θάλασσα κάπως άτακτα πάνω στους ώμους. Σαρκώδη χείλη, μικρή ανασηκωμένη μύτη που της έδινε μία έκφραση ελκυστικής αυθάδειας, καμπυλωτά καλογραμμένα ματόκλαδα, μακριά βλέφαρα, γαλανά μάτια, καθόλου ξεπλυμένα, όπως σε αρκετά κορίτσια του Βορρά, αλλά στο βαθύ

* Midshipman, σημαιοφόρος.

χρώμα της θάλασσας μακριά από τη στεριά, μια ηλιόλουστη ημέρα όπως σήμερα, με σπίθα περιέργειας και εξυπνάδας, ναι, και θέλησης να ζήσει έντονα και να δοκιμάσει τις προκλήσεις και τις απολαύσεις της ζωής. Η Αμάντα Κλαρκ ήταν μία γνήσια βρετανική ομορφιά.

– Να σας προσφέρω ένα ποτό; την ρώτησε.

– Στις διαταγές σας υποπλοίαρχε, απάντησε παιχνιδιάρικα. Είμαι αιχμάλωτή σας. Παραδόθηκα στην υπέρτερη δύναμη.

– Τόσο εύκολα υποστείλατε τη σημαία; της απάντησε στον ίδιο τόνο. Τί θα έλεγε ο Νέλσων;

– Ας τον αφήσουμε ήσυχο στην κολόνα του.

Πάντως και ο Νέλσων ήξερε πότε να υπακούει και πότε να παρακούσει εντολές...

Συνεχίζεται...

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ/ΘΡΙΛΕΡ

Ιούλιος 1943. Ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος μαίνεται για πέμπτο χρόνο. Ο αρχηγός της βρετανικής Μυστικής Υπηρεσίας Πληροφοριών στέλνει τον καλύτερο πράκτορά του, τον Άντριου Μποντ, στην Πόλη των Αγίων, τη Ρώμη... Μια ομάδα Ιταλών ετοιμάζει πυρετωδώς το πραξικόπημα που θα ανατρέψει τον Μουσολίνι.

Ο Μποντ θα αντιμετωπίσει δολοπλοκίες, προδοσία και τον πιο επικίνδυνο άνδρα του Άξονα, τον λοχαγό των SS, Σκορτσένι, με υποστηρικτές δυο δυναμικές και όμορφες Ιταλίδες, σε μια αναμέτρηση με έποθλο την ίδια την Ιταλία και τον Μουσολίνι.

*Ένα συναρπαστικό μυθιστόρημα
καταιγιστικής δράσης που κόβει την ανάσα.
Βασισμένο σε πραγματικά γεγονότα,
ζωντανεύει μια σημαντική και σχετικά άγνωστη
ιστορία του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου.*

ΩΚ 211

ΩΚΕΑΝΟΣ

Σόλωνος 136, 106 77 Αθήνα

Τηλ.: 210 3829339 - 210 3803925

www.oceanosbooks.gr

ISBN: 978-618-5284-16-9

9 786185 284169